

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

SędziowieSN: Bogusław Cudowski

Mirosława Wysocka

w sprawie **W.K.**

byłego sędziego Sądu Okręgowego w [...]

ukaranego wyrokiem Sądu Dyscyplinarnego w [...]

z dnia 26 kwietnia 2001 r.,

karą dyscyplinarną pozbawienia prawa do stanu spoczynku

wraz z prawem do uposażenia,

utrzymanym w mocy wyrokiem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w [...]

z dnia 11 września 2001 r.,

po rozpoznaniu wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego,

na podstawie art. 128 u.s.p. i art. 113 u.s.p. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić wniosek bez rozpoznania;**
- 2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2001 r., nr 98, poz. 1070 ze zm., dalej u.s.p.) w art. 128 stanowi, że w kwestiach nieuregulowanych w rozdziale 3 dotyczącym odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów należy odpowiednio stosować przepisy Kodeksu postępowania karnego. Przepis art. 545 § 2 k.p.k. wprowadza tzw. przymus adwokacki w odniesieniu do

wniosku o wznowienie postępowania karnego. W konsekwencji odpowiedniego stosowania wspomnianego przepisu k.p.k. także w postępowaniu dyscyplinarnym, wniosek o wznowienie takiego postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo obrońcę będącego sędzią (por. art. 113 u.s.p.).

Tak rozumiany wymóg formalny wniosku nie został dopełniony.

Wniosek o wznowienie postępowania w sprawie dyscyplinarnej zakończonej wyrokiem byłego Sądu Dyscyplinarnego w [...] z dnia 11 września 2001 r. sporządził i podpisał w dniu 10 listopada 2014 r. osobiście W. K. Następnie wnioskodawcy ustanowiono obrońcę z urzędu adw. R. A., który po analizie akt poinformował Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny o niestwierdzeniu podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. W tej sytuacji W. K. na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego pisma z dnia 10 listopada 2014 r. przez złożenie wniosku sporządzonego i podpisanego przez obrońcę będącego sędzią lub adwokatem (art. 113 u.s.p. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.) pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2015 r. W. K. złożył kolejny wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, sporządzony osobiście, co wynika z treści wniosku, na przykład „po uzgodnieniu linii obrony w tej sprawie uprzejmie przedstawiam: Z dniem 01 maja 1991 roku, w wieku 66 lat, zostałem przeniesiony na emeryturę...” itp. podpisany przez siebie i obrońcę adw. E. B.

W orzecznictwie zarówno Sadu Najwyższego, jak i sądów powszechnych, na gruncie tych środków zaskarżenia, które objęte są przymusem adwokackim w postaci wymogu sporządzenia ich i podpisania przez obrońcę lub pełnomocnika strony podnosi się, że wskazany wyżej podmiot nie może jedynie podpisać pisma sporządzonego przez samą stronę, lecz ma go także samodzielnie sporządzić (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 20 października 1998 r. III KZ 109/98; 27 stycznia 2005 r. IV KK 358/04, Lex nr 199639; 15 grudnia 2010 r., IV KZ 73/10, Lex nr 843961; zob. też W. Kozielowicz, Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych i notariuszy, Warszawa 2012, s. 309).

Wywodzi się tu, że nie chodzi o utrudnianie stronie prawa do obrony, lecz zapewnienie warunków ku temu, aby nadzwyczajny środek zaskarżenia (kasacja, wniosek o wznowienie postępowania) nie był sporządzony przez podmiot osobiście zainteresowany wynikiem procesu. W sytuacji „sporządzenia” wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego jedynie przez podanie uzgodnionych wniosków końcowych oraz złożenie podpisu przez adwokata, zdaniem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego orzekającego w sprawie, należy pozostawić taki wniosek bez rozpoznania, jako że nie odpowiada on wymogom formalnym wskazanym w art. 545 § 2 k.p.k.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 133 u.s.p.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny postanowił jak na wstępie.